

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

49 Memor esto verbi tui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

51 Superbi iniquè agebant vsquequaque : à lege autem tua non declinaui.

52 Memor fui iudiciorum tuorum à seculo Domine: & consolatus sum.

53 Defectio tenuit me, pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

54 Cantabiles mihi erant iustificationes tuæ, in loco peregrinationis meæ.

55 Memor fui nocte nominis tui Domine: & custodiui legem tuam.

56 Hæc facta est mihi: quia iustificationes tuas exquisiui.

49 Memor esto verbi tui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti.

Meminisse Dei est facere.

Non potest obliuisci Deus, sicuti nec meminisse, quia ipse sibi intellectus est, & oculus semper videns.

Dicitur autem meminisse, quando facit, quando liberat, quando nos benignè intuetur: sicuti obliuisci, quando deserit; & tentari, aut tribulari permittit vnde dicebat Propheta gemens.

Psal. 12.

Vsquequò Domine obliuisceris me in finem? vsquequo auertis faciem tuam à me? & alibi.

Exu-

Exurge, quare obdormis Domine? *Psal. 43.*
 exurge, & ne repellas in finem. Usque *Quā me-*
 adeo autem verba promissionis, & con- *mor Iu-*
 solationis, per quæ nobis spes non fallax *storum*
 tribuitur, statuit, & multiplicat, vt dicat *Deus.*
 fieri non posse, vt obliuiscatur nos multo *Isai. 49.*
 minus, quam vt sedula mater infantuli *16.*
 sui. Et item, habere se nos in manibus
 descriptos. Quod autem in manibus descri-
 ptum est, semper ob oculos versatur, vt
 obliuioni minimè tradi possit. Hoc autem
 verbo firmissima nobis spes datur.

Qui enim repromisit, veritas est. Quo-
 circa tenendam spei nostræ confessionem
 indeclinabilem Apostolus monet. *Heb. 10.*

Deinde potentia est, cui subest, cum
 voluerit posse: & qui omnia opera sua ex- *Psal. 110.*
 quisita in omnes voluntates suas fa-
 ciet.

Bonitas est, quæ non solum possit, sed
 etiam velit: imò adijcit, quod oratio nõ
 præsumit, faciens super id, quod peti-
 mus, aut intelligimus.

Non ergo aut fallaci promissione niti-
 tur, aut super arenam fundatur spes, cuius
 fundamentum verbum Dei est, hoc est ipsa
 illius promissio, qui deficere non po-
 test.

Quam etiam interdum seruis suis iure-
 iurando confirmavit, sicut in repromis-
 sione Abrahamæ dictum est. Per memetipsum *Gen. 22.*
 iuravi. Et ad David. Semel iuravi *Psal. 88.*

in sancto meo, si Dauid mentiar, vt iure
hoc loco subiungat.

50 Hæc me consolata est in humilitate
mea: quia eloquium tuum vi-
uificauit me.

Miseria
hominis
quanta.

6. 7.

Psal. 93.

Iob 2.

HAEC, id est, hoc. Carent enim neutro
Hebræi. Hoc ergo, vel hæc res, nimi-
rum promissio tua consolata est me in hu-
militate mea, id est, in afflictione, & humili-
atione. Quid ni cõsoletur suo verbo nos,
cum solus & verè amare nouerit, & mederi
possit? Quanta autem hominis humiliatio,
& quam multiplex quis explicet, quis vel
longissimè disputans exequatur: Humiliat
corpus, quia onerosum est, & animam
grauat, ac deprimit: locus quia exilium:
tentatio, quia inquietat, & vrget: hostis,
quia insidiatur: infirmitas, quia labitur:
persecutores, quia infestant: vt tota ipsa vi-
ta hominis, quæ à Iob militia, vel tentatio
nominatur, non minus verè humiliatio
dici possit: ac meritò confiteatur quis.
Nisi quia Dominus adiuuit me, paulò mi-
nus habitasset in inferno anima mea.
Quippe adeò humiliatus est homo ob na-
turæ debilitatem, aduersitates, & contem-
ptum, in quem incidit; vt etiamsi aliqua
in hac vita blandiantur temporalia, om-
nia humilitas sint. Nam ipsemet, vt flos
egre-